

pogoja t. j. zmernosti in še bolj zdržnosti od vsega, kar je nasprotno temu blagemu namenu.

Prav tako važen namen kot zdravje je telovadbi in športom krepitev duševnih moči in sil. Tudi ta namen izključi nezmernost, ker nezmeren človek ni zdrav fizično in se tudi duševno ne more vztrajno obdržati na tisti stopinji moči, ki jih zahteva naš čas. Ako torej ne izpolnimo prvega predpogoja v dosego namenov, ki jih imamo s telovadbo in športi, potem sta ta dva samo nekaj, kar nima trdnega temelja in česar se poprime človek, zlasti pa mladina, samo za zabavo, katero opusti kmalu, ker jo zabijo druge, močnejše strasti na druga pota, kjer pozabi in potrači dobra, ki si jih je

morda pridobila v telovadnici. Strasten, telesnemu uživanju vdan človek ni vztrajen pri svojem delu in tudi ne bo nikdar vztrajen v telovadnici, kjer se dosegajo uspehi počasi in z resnim, rednim delom.

Ako si hočemo torej v mladini zagotoviti močan in zdrav zarod, ako hočemo izobraziti mlade sile telesno in duševno potom telovadbe in izobraževalnih društev, tedaj moramo skrbeti predvsem, da je ta mladina trezna, in jo dovajati do skromnih življenjskih potreb.

Trezna, zdrava, vesela in bistra mladina je naš ideal! Le na tej poti si zagotovimo tudi resno, zavedno in inteligentno narodno armado, ki bo ljubila domovino ne z lepimi besedami, ampak z resnim delom!

ANTON MEDVED:

ŽALOSTI.

Tiha žalost, znanka verna,
ali k meni plavaš spet,
težka kot megla večerna,
mrzla kakor gorski led?

Ali trudnega trpina
ne pustiš nikdar, nikjer,
da pod tovorom spomina
odpočil bi vsaj zvečer?

Iz oči ne vabi srage,
beži jadrna naprej
in nobene duše blage
z mrzlim dihom ne prevej!

Tiste le objemi žala
in jim vzbudi misli žar,
kterim je življenje — šala,
trebuh bog, in vzor — denar!

